

Sygn. akt: I C 2755/18

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 marca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Andrzej Antkiewicz
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Monika Kopczyńska

po rozpoznaniu w dniu 1 marca 2019 r. w Grudziądzu na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. w W.

przeciwko P. K.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 656,94 zł (sześćset pięćdziesiąt sześć złotych 94/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 26 listopada 2018 roku do dnia zapłaty;
- oddala powództwo w pozostałej części;
- zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 233,88 zł (dwieście trzydzieści trzy złote 88/100) tytułem zwrotu części kosztów procesu;
- nadaje wyrokowi w punktach 1. i 3. rygor natychmiastowej wykonalności.

I C 2755/18

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 1 marca 2019 r.

(...) S.A. w W. wniosła o zasądzenie od P. K. kwoty 890,40 zł, w skład której wchodził niespłacony kapitał z umowy pożyczki i koszty obsługi spłaty pożyczki w domu klienta (pozwanego) w kwocie 233,46 zł.

Powódka domagała się również zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie od dochodzonej kwoty od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Pozwany nie stawił się na rozprawę i nie zajął stanowiska wobec żądania pozwu.

Sprawa została rozpoznana w postępowaniu uproszczonym (k. 1 akt).

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

Stan faktyczny sprawy był bezsporny.

Powódka udzieliła pozwanemu w dniu 19 grudnia 2013 r. pożyczki w kwocie 1.000,00 zł. W umowie pożyczki zastrzeżono, że pożyczkobiorca wyraża zgodę na skorzystanie z dodatkowej usługi – obsługi spłaty pożyczki w miejscu zamieszkania, przy czym za odbiór rat przez przedstawiciela powódki pozwany miała zapłacić wynagrodzenie w kwocie 514 zł (51,4% całkowitej kwoty pożyczki). Wynagrodzenie to miało być płacone razem z ratami spłaty pożyczki.

Dowód: umowa pożyczki – k. 9-10v akt

Pozwany nie wywiązał się z obowiązku spłaty wszystkich rat pożyczki, dlatego pismem z dnia 25 kwietnia 2017 r. poinformowano go o upływie terminu, na jaki umowa została zawarta, albowiem termin wymagalności ostatniej raty upłynął w dniu 12 lutego 2015 r. i o przekazaniu obsługi do Centrum Windykacji zapłaty zadłużenia. Pismem z 25 października 2017 r. wezwano pozwanego do spłaty zadłużenia.

Dowody: pismo z 25.04.2017 r. - k. 11 akt

przesądowe wezwanie do zapłaty – k. 12 akt

W ramach opłaty za obsługę pożyczki w domu (odbiór rat) pozostała pozwanemu do spłaty kwota 233,46 zł (okoliczność bezsporna).

Sąd uznał, że powództwo co do zasady zasługuje na uwzględnienie, za wyjątkiem niespłaconego wynagrodzenia za usługę odbioru przez przedstawiciela powódki rat pożyczki w miejscu zamieszkania pozwanego. W umowie pożyczki strony zastrzegły dodatkową usługę – odbiór rat w miejscu zamieszkania pozwanego, za dodatkowym wynagrodzeniem. Z regulacji tej wynika, że w tym zakresie miała obowiązywać zasada ekwiwalentności świadczeń i zasada jednoczesnego spełnienia świadczeń wzajemnych (art. 488 § 1 k.c.): pożyczkobiorca miał zapłacić za usługę, którą miał wykonać przedstawiciel powódki, przy czym zapłata za konkretną wizytę przedstawiciela powódki w domu pozwanego miała następować każdorazowo przy płatności raty. W ocenie Sądu, skoro pozwany nie regulował rat dobrowolnie i powódka wniosła sprawę do Sądu, żeby uzyskać tytuł wykonawczy i ściągnąć całą należność przymusowo w trybie egzekucji sądowej, nie będzie już potrzeby i możliwości odbioru rat pożyczki w domu pozwanego przez przedstawiciela powódki. Odpadł więc również obowiązek zapłaty wynagrodzenia za usługę, która nie może być i nie będzie już wykonana. Powódka domagała się więc wynagrodzenia, które nie jest należne. Zgodnie z art. 495 § 1 k.c. jeżeli jedno ze świadczeń wzajemnych stało się niemożliwe wskutek okoliczności, za które żadna ze stron odpowiedzialności nie ponosi, strona, która miała to świadczenie spełnić, nie może żądać świadczenia wzajemnego. Żądanie zapłaty wynagrodzenia za usługę, która nie będzie już wykonana, było więc bezzasadne. Z tego względu oddalono pozew co do kwoty 233,46 zł (pkt 2. sentencji wyroku). Zasądzono natomiast zaległy kapitał pożyczki i odsetki umowne (art. 720 § 1 k.c.).

Odsetki ustawowe za opóźnienie zasądzono od kapitału pożyczki od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty (art. 481 § 1 i 2 k.c.), zgodnie z żądaniem pozwu.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. Na koszty powódki składały się: opłata od pozwu – 30 zł, wynagrodzenie radcy prawnego wg norm przepisanych - 270 zł (§ 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych – Dz. U. z 2018 r. poz. 265) i opłata skarbową od pełnomocnictwa procesowego - 17 zł. Powódka wygrała sprawę w 73,78 %, dlatego jedynie w takim stosunku przysługuje jej zwrot kosztów procesu od pozwanego.

Rygor natychmiastowej wykonalności nadano na podstawie art. 333 § 1 pkt 3 k.p.c.